

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR

Joštova 8
660 83 Brno 2

V Kladně dne 3.9.2018

Ke sp.zn. II. ÚS 2804/18

Stěžovatel: Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12.1.1962
798 55 Ospělov 6

Právně zastoupen: Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem č. osv. ČAK 18164
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Ústavní stížnost

proti usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.5.2018 sp.zn. 11 Tdo 426/2018- 114, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2017 sp.zn. 7 To 362/2017-1976 a rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 25.5.2017 sp.zn. 11 T 130/2016 – 1644

ve spojení s návrhem na zrušení §§ 283 - 287 a §289, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a novelizace nařízení vlády č. 455/2009 Sb. nařízením č. 3/2012 Sb., zrušením § 2, písm. d, § 5, odst. 5, § 15 písm. e), § 24 ods. 1, písm. a), § 24a) a § 24b) a § 29 zákona č. o návykových látkách, zrušením zákona č.50/2013 Sb. a vyhlášky MZ ČR č. 221/2013 Sb. a její novelizace vyhláškou č. 236/2015 Sb.

ve spojení s návrhem na položení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU

Účastník 1: Okresní soud v Prostějově
Účastník 2: Krajský soud v Brně
Účastník 3: Nejvyšší soud ČR

Vedlejší účastník: Nejvyšší státní zastupitelství ČR

Přílohy: - plná moc

- rozsudek Okresního soudu v Prostějově ze dne 25.5.2017 sp.zn. 11 T 130/2016-1644
- usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2017 sp.zn. 7 To 362/2017 -1976
- usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.5.2018 sp.zn. 11 Tdo 426/2018- 114
- dále dle textu (veškeré výše uvedené listiny jsou již dle informací klienta součástí spisu)

I.

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka: jvybwae

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

Označení rozhodnutí

Na základě výslovného pokynu klienta je advokát povinen ústavní stížnost odůvodnit následovně.

V úvodní poznámce k rozhodnutím advokát stěžovatele sděluje, že byl stěžovatelem informován, že na základě doložených listin v předmětné stížnosti ústavní soud přidělil stížnosti sp.zn. II. ÚS 2804/18. S ohledem na množství důkazních listin připojených ke stížnosti nejsou tyto opětovně zasílány soudu, toliko výše označená rozhodnutí příloh.

K popisu a označení rozhodnutí: Dne 25. 5. 2017 uznal Okresní soud v Prostějově rozsudkem sp.zn. 11 T 130/2016-1644 stěžovatele vinným za zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dále přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl stěžovatel odsouzen podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stěžovateli výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let. Podle § 70 odst. 1 a odst. 6 trestního zákoníku soud stěžovateli současně uložil trest propadnutí věci, konkrétně pak:

1. 127,10 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy v obálce Orgatech č. 506004
2. 11,00 g sušené rostlinné hmoty v obálce Orgatech č. 00755158
3. 656,8 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy v papírovém pytli
4. 4.677,0 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy ve 4 ks papírových pytlích
5. 8.757,0 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy v 9 ks papírových pytlích
6. 139,93 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy v papírovém pytli
7. 51,91g sušené rostlinné hmoty zelené barvy ve 3 sklenicích v bezpečnostní obálce Orgatech č. 587119
8. 6,00 g sušené rostlinné hmoty zelené barvy v papírové obálce v bezpečnostní obálce Orgatech č. 587117
9. 17,09 g sušených rostlin zelené barvy v papírovém pytli
10. 2,50 g sušených rostlin zelené barvy v papírové obálce
11. 38,01 g sušených rostlin zelené barvy v papírovém pytli
12. 198,40 g sušených rostlin zelené barvy v papírovém pytli

Dne 7.12.2017 bylo usnesením Krajského soudu v Brně sp.zn. 7 To 362/2017 podle § 256 trestního řádu zamítnuto odvolání jak stěžovatele, tak také státního zástupce, který podal odvolání v neprospěch stěžovatele.

Dne 30.5.2018 bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 11 Tdo 426/2018 podle § 265i, odst. 1 písm. e) trestního řádu odmítnuto dovolání stěžovatele. Předmětné usnesení Nejvyššího soudu ČR obdržel stěžovatel do datové schránky a vyzvedl dne 5.7.2018. **Lhůta pro podání ústavní stížnosti je 3.9.2018**

K tomu stěžovatel k ústavní stížnosti sp.zn. II. ÚS 2804/18 samostatně doložil datovou schránkou stěžovatele dne 22.8.-26.8.2018 **všechna níže označená rozhodnutí, ze kterých vyplývá, že**

- Stěžovatel dne 22.8.2018 obdržel rozhodnutí České advokátní komory ze dne 8. 9. 2018 č.j. 10.01-001019/18-002 ¹, kdy Česká advokátní opakovaně ² odmítla ustanovit stěžovateli advokáta k ústavním stížnostem, nyní k ústavním stížnostem sp.zn. II. ÚS 2803/18 a sp.zn. II. ÚS 2804/18, stejně jako opakovaně odmítl ustanovení advokáta k ústavním stížnostem Okresní soud v Prostějově, specificky pak ke stížnosti sp.zn. II. ÚS 2804/18 Okresní soud v Prostějově odmítl ustanovit advokáta stěžovateli dne 20.8.2018 č.j. 11 T 130/2016-2647.

- Dne 3.8. 2018 Okresní soud v Prostějově rozhodl usnesením č.j. 3 T 131/2017-1216 ve věci stěžovatele již pravomocně odsouzeného dne 22.5.2018 Krajským soudem v Brně, č.j. **8To 102/2018-998** za přečin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavce 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, že stěžovateli byl uložen **souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců**, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, uložený rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. 2. 2018, č. j. **3 T 131/2017-627** ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22.5.2018, č.j. 8To 102/2018-998. Okresní soud v Prostějově rozhodl, že stěžovateli se započítává zkušební doba z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 25. 5. 2017, č. j. 11T130/2016-1644 ve spojení s usnesením

1 Zřejmě písařská chyba v dataci

2 Viz odmítnuté ústavní stížnosti stěžovatele pro absenci advokáta sp.zn. **IV. ÚS 3899/17 a II. ÚS 198/18**

Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2017 sp.zn. 7To 362/2017-1976, od 7.12.2017 do 22.5.2018, tedy, že zkušební doba nově končí dne 7.12.2021.

- Dne 17.8. 2018 Okresní soud v Prostějově ve věci sp.zn. 2T 63/2018 nařídil hlavní líčení ve věci obžaloby pro trestné činy dle § 283 odst.1 tr. zákoníku, na den 2.10.2018.

- Dne 16.8.2018 podal stěžovatel k ústavní stížnosti sp.zn. IV. ÚS 2771/18 návrh na přednostní projednání ústavní stížnosti dle § 39 zákona č. 82/1993 Sb., neboť na základě rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově sp. zn. o Nt 1357/2018 ze dne 15.8.2018 byla realizována již osmá domovní prohlídka výzkumnické farmy v Ospělově, která je v majetku stěžovatele (pozn: dále dvě domovní prohlídky proběhly rovněž v Edukativní konopné klinice v Praze v letech 2011 a 2012, když stěžovatel byl jejím ředitelem). Z důvodů podezření na spáchání dalšího zločinu podle § 283 trestního zákoníku byl stěžovatel dne 16.8.2018 opětovně zadržen policejním orgánem a následně dne 17.8.2018 propuštěn ze zadržení.

II.

Specifikace porušení základních práv a svobod

Proti všem výše označeným rozhodnutím podává stěžovatel ústavní stížnost 3 dle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 182/1993 Sb., v níž namítá porušení řady základních práv a svobod, zejména napadá porušování čl. 2, 3, 5 a 6 Úmluvy o lidských právech vůči osobám používajícím konopí k osobnímu prospěchu (k léčbě), pomoci druhým a výzkumu. Konkrétně pak stěžovatel namítá porušení

- a) **čl. 1** Listiny základních práv a svobod, podle něž lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech a základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné
- b) **čl. 3 odst. 1 a 3** Listiny základních práv a svobod, podle nichž se základní práva a svobody zaručují všem bez rozdílu a nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod
- c) **čl. 4 odst. 1 - 4** Listiny základních práv a svobod, podle nichž mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod, dále pak, že meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou upraveny pouze zákonem, dále pak, že zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky a při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena
- d) **čl. 5** Listiny základních práv a svobod, podle něž každý je způsobilý mít práva
- e) **čl. 6 odst. 1-2** Listiny základních práv a svobod, podle nichž má každý má právo na život a nikdo nesmí být zbaven života
- f) **čl. 7 odst. 1-2** Listiny základních práv a svobod, podle nichž je nedotknutelnost osoby a jejího soukromí zaručena a omezena může být jen v případech stanovených zákonem a nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu
- g) **čl. 8 odst. 1-2** Listiny základních práv a svobod, podle nichž je osobní svoboda zaručena nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon.
- h) **čl. 10 odst. 1- 3** Listiny základních práv a svobod, podle nichž má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě

3 Stěžovatel si je vědom konstantní judikatury Ústavního soudu, který dlouhodobě zdůrazňuje, že „Ústavní soud není povolán k přezkumu správnosti výkladu a aplikace podústavního práva, věcné nesprávnosti či nerespektování jednoduchého práva ani k nápravě zjevných chyb, kterých se obecné soudy dopustí, neboť tím by byl Ústavní soud staven do role pouhé další instance v soustavě obecných soudů, již však není“ (k tomu srov. nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 512/12, nálezu sp. zn. IV. ÚS 2040/12). Stěžovatel je přesvědčen, že došlo k tak závažnému porušení základních práv a svobod, že není možné dosáhnout nápravy jiným způsobem, nežli podáním ústavní stížnosti. Navíc podle judikatury Ústavního soudu v obdobných věcech, „může-li mít evidentní pochybení obecného soudu důsledky pro výsledek řízení, nemůže Ústavní soud rezignovat na přezkum napadeného rozhodnutí z hlediska článku 36 odst. 1 Listiny a v této souvislosti musí zvažovat dosah ustanovení článku 4 Ústavy, podle něhož jsou základní práva a svobody pod ochranou soudní moci [srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 750/06 ze dne 6. 6. 2007 (N 93/45 SbNU 335), odst. 11., sp. zn. II. ÚS 2411/08 ze dne 12. 2. 2009 (N 28/52 SbNU 275), sp. zn. II. ÚS 3170/09 ze dne 7. 10. 2010 (N 208/59 SbNU 57), nálezu sp. zn. IV. ÚS 2040/12 ze dne 12. 12. 2012].“

- i) **čl. 11 odst. 1** Listiny základních práv a svobod, podle něž má každý právo vlastnit majetek
- j) **čl. 12 odst. 3** Listiny základních práv a svobod, podle něž zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku
- k) **čl. 15 odst. 1 a 2** Listiny základních práv a svobod, podle nichž je svoboda myšlení a svědomí zaručena a je **zaručena svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby**
- l) **čl. 17 odst. 1 - 5** Listiny základních práv a svobod, podle nichž jsou svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny a každý má právo vyjadřovat své názory, cenzura se nepřipouští a státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti
- m) **čl. 20 odst. 1** Listiny základních práv a svobod, podle něž má každý právo svobodně se sdružovat a má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích
- n) **čl. 23** Listiny základních práv a svobod, podle něž mají občané právo **postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny**
- o) **čl. 26 odst. 1** Listiny základních práv a svobod, podle něž má každý právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost
- p) **čl. 27 odst. 1** Listiny základních práv a svobod, podle něž má každý právo svobodně se sdružovat s jinými na ochranu svých hospodářských a sociálních zájmů
- q) **čl. 31** Listiny základních práv a svobod, podle něž má každý **právo na zdraví**
- r) **čl. 36 odst. 1 a 2** Listiny základních práv a svobod, podle nichž se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí **týkajících se základních práv a svobod podle Listiny**
- s) **čl. 37 odst. 3** Listiny základních práv a svobod, podle něž jsou si všichni účastníci v řízení rovni
- t) **čl. 38 odst. 1** Listiny základních práv a svobod, podle nichž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci
- u) **čl. 39** Listiny základních práv a svobod, podle něž **jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem**

III.

Skutkové okolnosti – vývoj kauzy

- a) Dne 24.2.2012 podal stěžovatel ⁴ jako osoba prvně pravomocně odsouzená za zločin nedovolené výroby konopných drog/léčiv ⁵ první ústavní stížnost v této věci, která byla vedena ústavním soudem pod sp.zn. II. US 664/12.
- b) Stížnost napadala odmítavé usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 10. 2011, č.j. 8 Tdo 1231/2011-55, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2011, sp.zn. 3 To 25/2011 a rozsudek Okresního soudu v Prostějově ze dne 27. 10. 2010, č.j. 2T 104/2010-352.
- c) V předmětné ústavní stížnosti sp.zn. II. US 664/12 stěžovatel navrhl zrušení § 283, § 284, § 285 a § 286 trestního zákoníku a § 24 písm. a) zák.č. 167/1998 Sb. Dále stěžovatel v první a dalších ústavních stížnostech navrhl položení předběžné otázky Soudnímu dvoru.
- d) Ústavní soud dne **13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12** ústavní stížnost stěžovatele odmítl, když stejně jako soud I. a II. stupně a Nejvyšší soud **dle názoru stěžovatele:**
 - **A.** Neprojednal porušení základních práv a svobod při doložení vážného porušení zdraví včetně úmrtí členů výzkumu Konopí je lék z důvodů soudem propadnutí věci v podobě výzkumnického materiálu ⁶.

4 Stěžovatel byl od roku 2006 – 2018 statutárním zástupcem asociace právnických a fyzických osob Cannabis is The Cure, z.s. zapojených do výzkumu Konopí je lék. Od roku 2014 je stěžovatel statutárním zástupcem náboženské společnosti European Ecumenical Church of Nature. Stěžovatel je nositelem cen britské (2000) a české (2009) vlády za studie v oblasti drogových politik a vzdělávání veřejnosti v léčbě konopím, nositelem ceny evropských ministrů práce a sociálních věcí (2009) za sociální integraci sociálně vyloučených osob. Stěžovatel je profesí adiktolog, který byl v devadesátých letech minulého století jedním ze spoluzakladatelů systému léčby osob ohrožených drogovou závislostí a spolu autorem standardů kvality. V roce 2000 podal první žádost MZ ČR o vydání povolení k výrobě konopných léčiv k výzkumu.

5 Od 1.1.2010 byl stěžovatel již 10x obviněn, 7x obžalován a 3x pravomocně odsouzen za nedovolenou výrobu konopí

6 Apoptóza buněk rakoviny kanabinoidy doložena vědecky v roce 1994, stěžovatel jako vedoucí výzkumu Konopí je lék s lékaři od roku 2010 dokládá mimo jiné také úspěšnost v léčbě diabetes, zejména pak fatálních stavů jako amputace tzv. diabetické nohy (škody na veřejných a

- **B.** Neprojednal porušení základních práv a svobod členů asociace Cannabis is The Cure, z.s. jako zřizovatelů Edukativní konopné kliniky (zřizovatelé Ateliér ALF, z.s., IČ: 22680101 ⁷, Konopí je lék, z.s., IČ: 22727281 ^{8 a} Art Language Factory, z.s., IČ: 22724303 ⁹), kterým propadnutí věci v podobě konopí a jeho produkty patřily a marně se domáhali být účastníky řízení (Konopí je lék, z.s.)
- **C.** Neprojednal porušení základních práv a svobod při netrestnosti skutku stěžovatele z důvodu uvedených v judikatuře, trestním zákoníku a nařízení vlády ¹⁰
- **D.** Neprojednal porušení základních práv a svobod neexistencí právní normy expertních orgánů policie při zcela svévolném měření obsahu THC v konopí konaném v naprostém rozporu s definicí konopí pro trestní předpis uvedenou v příloze 1.A.1. nařízení vlády č. 455/2009 Sb. ve znění do 5.1.2012 a současném právu občanů pěstovat konopí na ploše do 100 m² bez jakéhokoliv povolení dle § 29 zákona o návykových látkách.
- **E.** Nepřikázal Nejvyššímu soudu položit předběžné otázky Soudnímu dvoru, **když stejně jako Nejvyšší soud dle stěžovatele mylně uvedl, že a)** zákon o návykových látkách údajně není technickým předpisem k výrobě konopí jako léku, **což vylučovala** odkazovaná databáze TRIS, **b)** novely těchto technických předpisů údajně nepodléhají notifikaci, protože daný zákon přímo transponuje předpisy Evropského společenství, konkrétně nařízení ES, které se ovšem **transponovat nesmí** ¹¹ a **c)** protože konopí je údajně prekurzor (chemická látka k výrobě chemických drog), o kterých rozhoduje členská země Společenství samostatně, což ovšem **vylučuje zákon o prekurzorech drog**, neboť konopí není prekurzor, ale rostlina.

Citace Ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: "*... (Nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.*"

- e) **Po rozhodnutí Ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12 byly na základě posudku znalce ze dne 30.6.2012 Okresním státním zastupitelství v Prostějově zastaveny všechna další trestní stíhání stěžovatele za nedovolenou výrobu konopných drog (v roce 2010, 2011 a následně také roku 2012).**
- f) **Na návrh orgánů činných v trestním řízení ze dne 4.9.2012 bylo se stěžovatelem - přes zcela ignorované protesty stěžovatele, advokáta, opatrovníka, znalců, lékařů, emeritního rektora olomoucké univerzity, kolegů a především přes protesty rodiny – zahájeno nesmyslné a zcela nepodložené řízení o omezení svéprávnosti .**
- g) **Když jiný znalec omezení svéprávnosti stěžovatele dne 30.7.2013 vyloučil, bylo se stěžovatelem dne 4.8.2013 zahájeno řízení o ustanovení ambulantní a od 28.3.2014 ústavní ochranné léčby.**
- h) **Na základě posudku znaleckého ústavu PN Bohnice ze dne 12.12.2016 12 vylučujícího nesvéprávnost a nepřičetnost stěžovatele v letech 2008 – 2016 byla dne 22.2.2017 ochranná ambulantní léčba stěžovatele zrušena s tvrzením, že ochranná léčba splnila svůj účel.**

soukromých zdravotnických výdajích rok po amputaci byly vyhodnoceny Diabetologickým centrem v Praze na cca 500.000,- Kč, a to bez bolestného a sociálního vyloučení).

7 Krajský soud v Brně, sp.zn. L 22953

8 Krajský soud v Brně, sp.zn. L 22019

9 Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. L 8187

10 Zejména klíčového pilíře evropských politik **minimalizace rizik** také dle Národní strategie protidrogové politiky na období let 2010 až 2018 schválené usnesením č. 340 dne 10.5. 2010 a revidované usnesením vlády č. 1060 dne 15.12.2014. Zatímco v rámci harm reduction mohl stěžovatel v roce 2000 v olomouckém středisku P-centrum ve spolupráci s FK FNOL nabízet závislým na heroinu substituci (vysoce nebezpečným) metadonem, v roce 2018 nesmí dle tvrzení justice zpřístupnit ani umírajícím vysoce bezpečné konopí, **což nelze označit jinak, než zločiny proti lidskosti!**

11 Citujme nález Pl. ÚS 50/04 ze dne 8. 3. 2006 k Nařízení ES č. 1609/2005: " Nařízení ES je bezprostředně aplikovatelné v právu členských států a **nepředpokládá další implementaci ve vnitrostátním právu**".

12 Posudek na stěžovatele od PN Bohnice ze dne 12.12.2016 byl doložen dne 27.2.2017 k ústavní stížnosti sp. III. ÚS 3354/16 společně s návrhem na obnovu předchozích ústavních stížností a doložil tak důkaz, že stěžovatel byl vždy plně právně **způsobilý mj. prokázat, že konopí není prekurzor**

- i) **Závěry znaleckého ústavu PN Bohnice nicméně justici v roce 2017 nebránily zahájit se stěžovatelem další řízení o omezení svéprávnosti a paralelně trestní řízení, což je podrobně popsáno v ústavní stížnosti stěžovatele vedené pod sp.zn. IV. ÚS 2771/18.**
- j) **Stěžovatel se v dalších ústavních stížnostech IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, II. 3196/15, III. US 396/16 marně domáhal soudního projednání obvinění za nedovolenou výrobu konopných drog/léčiv.**
- k) **Ústavní soud v letech 2012 – 2017 s odkazem na rozhodnutí ze dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12 s odkazem na znalcem označenou světově unikátní psychiatrickou DG13 stěžovatele, výše uvedené stížnosti odmítl a setrval dle stěžovatele na mylném stanovisku, že konopí je prekurzor a trestní spory stěžovatele nepatří Soudnímu dvoru k projednání.**
- l) **V roce 2012 současně Česká republika změnila legislativu o právní argumentaci stěžovatele, kterou však ústavní soud dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12 stěžovateli nepřiznal.**
- m) **Konkrétně byla v roce 2012 zcela absolutně změněna definice konopí pro trestní právo (původně do 0,3% THC v celé rostlině konopí včetně kořene) a ignorována důvodová zpráva vlády k vyhlášce č. 455/2009 Sb. (definice učiněna z důvodu právní jistoty občanů), a to novelou č. 3/2012 Sb., dále byla u Komise notifikována novela zákona o návykových látkách č. 273/2013 Sb. vedená v databázi TRIS pod č. 2012/329/CZ potvrzující explicitně nezbytnost notifikace a současně byl bez notifikace novely č. 50/2013 Sb. změněn obsah THC v konopí určenému k pokusnickému zacházení bez povolení (§ 5, odst 5 zákona o návykových látkách ve znění do 1.4.2013).**
- n) **Dodejme, že Nejvyšší soud dne 23.7.2006 sp.zn. 3 Tdo 687/2006 a Ústavní soud sp.zn. II. ÚS 254/08 dne 18. 11. 2008 uvedly, že konopí není prekurzor¹⁴, neboť uvedly tuto právní větu vedoucí k zavedení trestnosti pěstování konopí od 1.1.2010 zákonem č. 40/2009 Sb.: „protože konopí je již samo o sobě omamnou a psychotropní látkou, není pěstování konopí samo o sobě výrobou drog.“**

Důkaz: *Právní rozklad porušení práva Společenství nenotifikací*

IV.

Skutkové okolnosti napadaného trestního řízení

1. **Z veřejně přístupných rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Tz 1/2012 a 6 Tdo 1493/2014 je ověřitelné, že Nejvyšší soud doložil porušení trestního řádu vůči stěžovateli jak Okresním státním zastupitelstvím v Prostějově, tak Okresním soudem v Prostějově a Krajským soudem v Brně.**
2. **Ze spisu lze z rozhodnutí odvolacího soudu dne 2.11.2017 č.j. 7 To 118/2017-1950 opětovně doložit odmítnutí vyloučení soudu pro podjatost dle stížnosti stěžovatele.**
3. **Odvolací soud rovněž dne 2.11.2017 č.j. 7 Nt 18/2017-1953 odmítl vyloučení soudu, které podala soudkyně Okresního soudu v Prostějově řešící předmětné trestní řízení.**
4. **Když však stěžovatel nebo asociace Cannabis is The Cure, z.s. podají žalobu na soudce a soudy, odvolací soud vždy souhlasí s vyloučením předmětných soudů, což může Ústavní soud vyžádat u Městského soudu v Praze z usnesení ze dne 14.3.2017 č.j. 1Nc 2381/2017 - 237, usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24.7.2018 č.j. 1 Co 26/2018-32 a usnesení Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 17. 8.2018 č.j. Nad 170/2018 – 61.**
5. **Ke svévoli soudu I. stupně kromě nepřipuštění návrhu na výslech dalších svědků (od prvního trestního řízení obligatorně vyloučení) doložme, že přes řady stížností stěžovatele na nečinnost při vydání rozhodnutí ve věci podjatosti soudu, výše uvedené rozhodnutí odvolacího soudu dne 2.11.2017 č.j. 7 Nt 18/2017-1953 a č.j. 7 To 118/2017-1950 stěžovatel a jeho advokát obdrželi do datových schránek až dne 23.7.2018, tedy více než 14 dní poté, co dne**

13 Stěžovatel byl dle soudem určených znalců v letech 2008-2012 vždy od dubna do září, kdy roste na výzkumnické farmě v Ospělově konopí a stěžovatel je za toto období obviněn za nedovolenou výrobu konopných drog/léčiv, údajně absolutně bez jakýchkoliv rozlišovacích, rozpoznávacích a ovládacích schopností a jako zcela nepřičetná osoba nechápal, že páchá zločin nedovolené výroby konopných drog/léčiv. Takovouto dlouhodobou chronickou sezónní nepřičetnost však světová odborná literatura nezná.

14 Pokud jde o přírodovědný důkaz, že konopí není prekurzor, toto tvrzení stěžovatel doložil k ústavním stížnostem sp.zn. II. 3196/15 a III. US 396/16 v soudně znaleckém posudku Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 10. 8. 2015 č. 1/1- 2015, kde podepsaný znalec prof. RNDr. Zdeněk Dvořák, DrSc., Ph.D. a děkan fakulty prof. RNDr. Ivo Frébort CSc., Ph.D. toto mylné tvrzení justice vyvrátili a vysvětlili.

- 5.7.2018 obdrželi rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 30.5.2018 č.j. 11 Tdo 426/2018 – 114, které se s tímto vytýkaným jednáním rovněž jakkoliv nevyrovnávalo, ačkoliv bylo součástí dovolání a důkazem pochybení soudu.
6. Mimo jiné toto pochybení soudu I. stupně dle stěžovatele zakládá otázku, zda je termín podání ústavní stížnosti vázán k datu 5.7.2018, nebo až k datu 23.7.2018, kdy stěžovatel obdržel všechna relevantní rozhodnutí ze soustavy obecných soudů k podání ústavní stížnosti.
 7. Avšak jako zcela zásadní fakt s důsledky porušení výše označených základních práv a svobod **stěžovatel vnímá skutečnost, že soud I. a II. stupně stejně jako Nejvyšší soud opětovně řádně neprojednali porušení základních práv a svobod stěžovatele a dalších poškozených fyzických a právnických osob uvedených výše v čl. III., číslo 4, body A – E.**
 8. **Soudy se opětovně vůbec nezabývaly materiálním korektivem trestného činu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).**
 9. **Pokud věc soudy posoudily po právní stránce jinak, než byl názor stěžovatele, měly přistoupit po seznámení se s doloženými důkazy k řešení otázky, zda je jednání stěžovatele natolik společensky škodlivé, aby bylo řešeno prostředky trestního práva. Nic takového se však nestalo. Na straně stěžovatele byl opětovně doložen prospěch celospolečenský, na straně orgánů činných v trestním řízení důvodné podezření z vědomého porušení čl.2 a 3 Úmluvy o lidských právech.**
 10. **Tvrzení, že stěžovatel není lékař a není oprávněn podávat bezpečné konopí při znalosti odborné kompetence stěžovatele, jeho zkušenostech a odborném zázemí (Edukativní konopná klinika a její tým)¹⁵ a současně při vědomí tragických dopadů prohibice a vědomí, že první odborný seminář pro lékaře byl MZ ČR (IPVZ) realizován až dne 3.10.2017, za 5 let od účinnosti zákona konopí do lékáren byly vydány zhruba 3 kilogramy konopí a každoročně jsou policií zabrány občanům tuny konopí, vzdělanost lékařů v cannabisterapii je slušně řečeno naprosto zoufalá¹⁶, je nejen účelovým přepjatým formalismem odsouzeným opakovaně Ústavním soudem, ale také vědomým obcházením § 150 trestního zákoníku a odmítnutím pomoci trpícím, kterým stávající chemická medicína neumí pomoci, nebo jen za cenu drastických sekundárních následků.**
 11. **Stěžovateli byly odmítnuty veškeré důkazy k dokazování netrestnosti skutku, které stěžovatel opakovaně navrhoval k prokázání své nevinny. Okresní soud v Prostějově dne 20.2.2017 při hlavním líčení vyzval experta policie (OKTE Frýdek Místek) měřícího obsah THC v konopí zcela zásadně odlišně od postupu používaného např. policií Jihomoravského kraje¹⁷, jejíž výsledky obsahu THC by byly u totožné rostliny konopí nejméně poloviční od výsledku policie na Střední a Severní Moravě, které právě OKTE Frýdek Místek zpracovává¹⁸, a tento policista souhlasil, že i takto údajně může konopí změřit na obsah účinné látky THC a že tak na přání soudu učiní.**
 12. Tímto se však soud dopustil závažného pochybení při hodnocení důkazů.
 13. **Je třeba dodat, že tento příkaz soud expertovi policie nebyl nikdy v průběhu hlavního líčení od 20.2.2017 – 25.5.2017 věcně naplněn a soud si pochybení po výtce stěžovatele zřejmě uvědomil, leč jinak, než vlastním návrhem na vyloučení Okresního soudu v Prostějově z trestního řízení, nevyhodnotil.**
 14. **Dále a především, aniž by odvolací nebo Nejvyšší soud dokázal ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ullens de Schooten a Rezabek ¹⁹ předložit jakýkoliv nový argument proti notifikaci české úpravy Evropské komisi, potvrdil Nejvyšší soud jako zákonné odsouzení stěžovatele a opětovně – nyní však bez jakéhokoliv odůvodnění dle stěžovatele - odmítl položit předběžné otázky Soudnímu dvoru EU v rozporu s čl. 267**

15 Viz <http://odbornarada.konopijelek.cz/>

16 Znalosti lékařů jsou kromě obecné cenzury a propagandy médií také zastřeny demagogií skript budoucích lékařů financovaných farmaceutickými korporacemi, pro které je konopí velmi silný konkurent, který však k nelibosti obchodníků se zdravím nelze patentovat.

17 Viz postup policie Jihomoravského kraje vydaný 7.3.2013 předsedovi asociace Open Royal Academy dle zákona č.106/1999 Sb. <http://www.policie.cz/clanek/metodika-mereni-thc.aspx> dokládající důkaz, že policie Jihomoravského kraje měří obsah THC z celé nadzemní části rostliny konopí, kterou vždy nejprve zváží, **což policie Střední a Severní Moravy nikdy nečiní**, že konopí ani nikdy nevážíla bylo doloženo opakovaně ústavnímu soudu a je patrné z popisu exekuoovaného majetku výše.

18 Jak bylo soudu v tomto trestním řízení doloženo na základě policejních protokolů a obžaloby, přepčet rostlin konopí v exekucích stěžovatele v letech 2014 a 2015 **nikdy nepřekročil obsah do 0,3% THC**, policie v rozporu s nadřazenou normou však nečinila průměr z 60 rostlin, jak norma unijní ukládá k dosažení průměrné hodnoty sledovaného vzorku (policejně tzv. stopy), ale dle svévolného výběru počtu a části rostliny, navíc policie rostliny konopí ani nevážíla, takže tvrzení policisty, že může učinit výsledky obsahu THC v rostlinách zabraných v letech 2014 a 2015 dle postupu Jihomoravské policie trpělo nedostatkem základní fyzikální veličiny, aby mohl být takovýto postup následně aplikován.

19 Evropský soud pro lidská práva dne 20. 9. 2011, č. 3989/07 a 38353/07

Smlouvy o fungování Společenství 20, nově také v rozporu s citovaným nálezem ústavního soudu ze dne 5.10.2017 a dne 25.10.2017 sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34. 21

15. **Stručnou účelovou argumentaci odůvodnění v rozhodnutí Nejvyššího soudu²² dne 30.5.2018 č.j. 11 Tdo 426/2018-114 lze dle stěžovatele nazvat jako zcela neracionálně odůvodněné rozhodnutí, který dokládá podjatý postoj senátu Nejvyššího soudu vůči stěžovateli.**
16. V odůvodnění odmítnutí dovolání Nejvyšší soud opětovně uvedl, že stěžovatel má lobovat v parlamentu za změnu zákonů, **když podle tohoto konstantního dle stěžovatele mylného názoru Nejvyššího soudu tak za vzniklou situaci mohou zákonodárci.**
17. **Nově pak Nejvyšší soud připojil nepřipustné tvrzení, že jednání stěžovatele „připomíná jednání pachatele, který okrádá bohaté v přesvědčení o společenské prospěšnosti takového jednání“.**
18. **Nejvyšší soud tak opětovně stěžovateli nepřímou naznačil, že ochrana farmaceutických korporací požívá prioritní ochrany soudu před právem na život, které nedostupnost konopí způsobuje také stěžovateli.**
19. **Takto účelově Nejvyšší soud rozhodl při vědomí důkazů doložených Nejvyššímu soudu (rovněž tak v předchozích dovoláních) o miliardových škodách na státním rozpočtu ročně způsobených jednáním orgánů činných v trestním řízení paušálně schvalující propadnutí konopí bez doložení trestnosti skutku ve smyslu judikatury netrestnosti léčby konopím 23.**
20. **Stěžovatel přitom opětovně doložil, že úmluvy, judikatura a zákonodárci dali orgánům činných v trestním řízení dostatek právních nástrojů chovat se zákonně, kulturně a civilizovaně.**
21. **Jak je doloženo ve spisu k návrhu na zastavení trestního řízení ze dne 27.11.2017 před vlastním projednáním zamítnutého odvolání dne 7.12.2017, ústavní soud dne 5.10.2017 a v opravném nálezu dne 25.10.2017 č.j. III.ÚS 3354/16 v bodu 34 přisvědčil názoru stěžovatele, že trestní předpis nedovolené výroby konopných drog/léčiv je po dni 1.4.2013 pro neoznámený technický předpis nevymahatelný.**
22. **Citace bodu 34: "[o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách de iure jde. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v trestním řízení [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] kvalifikovat lze." Soudem je míněna tzv. notifikační směrnice²⁴ ve smyslu judikatury Soudního dvora EU²⁵.**
23. **S touto zcela zásadní skutečností netrestnosti skutku stěžovatele při porušení práva Společenství se orgány činné v trestním řízení jakkoliv nevyrovnaly ani v jednom z rozhodnutí trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Prostějově (a dále) pod sp.zn. 11 T 130/2016 a rovněž tak sp.zn. 3 T 131/2017.**
24. **Dále je potřeba uvést, že ustanovení zákona o návykových látkách ve vztahu k nakládání s konopím pro léčebné účely stanoví, že „pěstovat konopí pro léčebné použití může [...]“ ten, kdo splňuje veškeré následující podmínky, které však představují další neoznámené technické předpisy ve smyslu práva Společenství.**
25. **K uvedenému závěru je třeba dospět na základě skutečností vztahujících se k neoznámené novele č. 50/2013 Sb. známé jako zákon konopí do lékáren (dále ZkdI).**
26. **Ustanovení §§ 24a 24b zákona o návykových látkách (dále ZoNL) představují čistě národní právní úpravu a jejich přijetí není žádným způsobem požadováno unijními právními předpisy, což by vedlo ke zproštění ČR od povinnosti oznámit ZkdI Komisi dle čl. 10 odst. 1 první odrážka směrnice 98/34/ES.**

20 Nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru bylo učiněno v rozporu s nálezy Soudu č.j. II. ÚS 1009/08 ze dne 8.1.2009 ve věci Pfizer, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012, kdy tyto nálezy označily takové jednání povinné poslední soudní instance členské země za porušení základního práva na spravedlivý proces a zákonného soudce, v případě stěžovatele pak také porušení základního práva na udělení trestu toliko na základě zákona.

21 Jak již bylo ústavnímu soudu doloženo, předseda Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví dne 12.9.2014 pod č.j. 087780/500/2014 k notifikaci č. 2012/0329/CZ ve věci pěstování a výroby konopí sdělil, že se domnívá, že zákon č. 50/2013 Sb. měl být notifikován, analogicky tak rozhodl Parlamentní institut dne 8.3.2012 č.0590P

22 Analogické účelové tvrzení nejvyšší soud uvedl kromě výše popsaného usnesení sp.8 Tdo 1231/2011, také v usneseních sp.zn. 6 Tdo 1493/2014, 11 Tdo 181/2015, 6 Tdo 323/2016, 11 Tdo 1499/2017, 11 Tdo 61/2018 a 11 Tdo 426/2018

23 Nejvyšší soud dne 30. 1. 2008, sp.zn. 3 Tdo 52/2008, Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9/2008

24 Původně směrnice 83/189/EHS, pak směrnice 98/34/ES, nyní směrnice 2015/1535/EU

25 Viz konstantní judikatura Soudního dvora od rozsudku C-194/94 CIA Security International, bod 55

27. V případě §§ 24a 24b ZoNL se jedná o technický předpis v podobě tzv. jiného požadavku ve smyslu čl. 1 bod 3 ve spojení s bodem 9 směrnice 98/34/ES, jehož neoznámení ve fázi návrh předpisu podléhá sankci nevymahatelnosti.
28. Dle čl. 1 odst. 3 směrnice se "jiným požadavkem" rozumí „požadavek [...] kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů [...], který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, [...], pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit [...] uvedení na trh“ daného výrobku.
29. Je nesporné, že §§ 24a 24b ZoNL stanoví požadavky na určitý výrobek, a sice konopí za léčebnými účely, uložené především z důvodu ochrany spotřebitelů.
30. Dále se požadavky §§ 24a a 24b ZoNL týkají používání výrobku ve smyslu čl. 1 bodu 9 směrnice 98/34/ES.
31. Mimoto se požadavky §§ 24a a 24b ZoNL týkají životního cyklu daného výrobku (konopí za léčebnými účely) po uvedení na trh. V předmětné věci dochází k uvedení výrobku na trh (nejpozději) při dodání konopí za léčebnými účely Státním ústavem pro kontrolu léčiv (dále jen „SUKL“) provozovateli lékáren dle § 24 odst. 2 ZoNL.
32. To zcela odpovídá definici nařízení EU č. 2008/765/ES Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/765/ES, kterým stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh stanovující obecnou definici pojmu „uvádění na trh“ definovaného jakožto „první dodání výrobku na trh“ (čl. 2 bod 2 daného nařízení), pod kterým je třeba rozumět „dodání výrobku k distribuci [...] na trh [...] v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu nebo bezplatně“ (čl. 2 bod 1 daného nařízení).
33. Je nesporné, že při dodání konopí za léčebnými účely SUKLeM provozovateli lékáren dochází k dodání výrobku k distribuci na trh ve smyslu výše uvedeného. Tato činnost je vykonávána za úplatu, jak vyplývá z § 24b odst. 2 ZoNL, jež stanovuje cenu za převod konopí provozovateli lékáren. Stejně tak je třeba na SUKL v předmětném ohledu nahlížet jakožto vykonávající obchodní činnost v podobě subjektu, kterému byl státem svěřen obchodní monopol ve smyslu čl. 37 Smlouvy o fungování EU, což jednoznačně dokládá, že z hlediska unijního práva SÚKL v předmětném ohledu vykonává obchodní činnost ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení č. 2008/765/ES.
34. Sporná ustanovení ZKdL dále představují „podmínku“ vztahující se na používání dotčeného výrobku (konopí), která může významně ovlivnit jeho uvedení na trh. V této souvislosti je zřejmé, že distribuční monopol lékáren na základě sporných ustanovení ZKdL (viz např. výraz v § 24b ZoNL o dodávce konopí „výhradně provozovateli lékáreny k přípravě léčivých přípravků dle kterého“) zásadní způsobem ovlivní uvedení na trh léčebného konopí v porovnání se stavem, kdyby bylo volně obchodovatelné za tržních podmínek nabídky a poptávky. Nutno si uvědomit, že konopí je samo o sobě léčebné, tj. pro jeho léčebné vlastnosti není třeba farmaceutického zpracování. Dodání konopí vybranými dodavateli SUKL, jež jej dále dodá do lékáren, nemá samo o sobě léčebnou hodnotu, ale má zabránit legálnímu pěstování, užívání a obchodovatelnosti konopí za léčebnými účely, čímž jednoznačně významně ovlivňuje uvedení na trh v porovnání s ostatními volně obchodovatelnými výrobky.
35. Za účelem předejít účelovému argumentu, že konopí je omamnou látkou a tudíž nelze na ní nahlížet jako na běžný výrobek, lze jednoduše odkázat na rozsudek Soudního dvora ve věci C-137/09 Josemans, zejména body 37 až 41, v jehož rámci Soudní dvůr potvrdil význam omamných látek jako je konopí za léčebnými a vědeckými účely a jejich a priori obchodovatelnost podléhající přezkumu unijním soudem z hlediska unijního práva.
36. Nelze tak než dospět k závěru, že sporná ustanovení ZKdL představují technický předpis v podobě tzv. jiného požadavku ve smyslu čl. 1 bod 3 ve spojení s bodem 9 směrnice 98/34/ES, jehož neoznámení ve fázi návrh předpisu dle čl. 8 směrnice 98/34 vede k jejich nevymahatelnosti vůči stěžovateli, na kterého tak nelze hledět v tom smyslu, že nakládal nedovoleně s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona trestního zákoníku, resp. bez povolení k nakládání s uvedenými látkami ve smyslu §§ 4 a 8 ZoNL.
37. Dále stěžovatel namítá nevymahatelnost ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s přílohou 1, § 1 odst. 2 ve spojení s přílohou 2 a § 2 ve spojení s přílohou 3 vyhlášky č. 221/2013 Sb. Vyhláška č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, jež je *ratione temporis* na předmětnou věc aplikovatelná.
38. Ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 221/2013 Sb. stanoví ve spojení s přílohou č. 1 dané vyhlášky jakostní požadavky na léčebné konopí a představuje tak technickou specifikaci ve smyslu čl. 1 bod 2 směrnice 98/34/ES, tj. první kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.
39. Ustanovení § 1 odst. 2 ve spojení s přílohou 2 dané vyhlášky stanoví jakostní požadavky na léčebné konopí a představuje tak technickou specifikaci ve smyslu čl. 1 bod 2 směrnice 98/34/ES, tj. první kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.

40. Ustanovení § 2 ve spojení s přílohou 3 vyhlášky 221/2013 Sb. umožňuje pouze lékařům předepisování léčebného konopí a představuje tak jiný požadavek ve smyslu čl. 1 bod 3 směrnice 98/34/ES, tj. druhou kategorii technického předpisu ve smyslu čl. 1 bod 9 směrnice 98/34/ES.
41. Ačkoliv byla vyhláška č. 221/2013 Sb. Evropské komisi dle směrnice 98/34/ES oznámena, byla postoupena do oznamovací procedury v tzv. naléhavém režimu dle čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES, jež umožňuje přijetí technického předpisu bez nutnosti dodržet tříměsíční lhůtu dle čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES (viz body 11 a 12 notifikačního formuláře zasláného Českou republikou Komisi v rámci předmětného oznámení. Důkaz: Databáze TRIS k oznámení 2013/288/CZ
42. Jakožto výjimka z běžného režimu stanoveného čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34/ES je třeba naléhavý režim čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES použít restriktivně, tj. pouze v míře nezbytně nutné a přičemž důkazní břemeno přísluší členskému státu.
43. Čl. 9 odst. 7 směrnice přitom zní:
„Odstavce 1 až 5 se nepoužijí, je-li členský stát z naléhavých důvodů způsobených vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi, které souvisejí s ochranou veřejného zdraví nebo s bezpečností, s ochranou živočichů nebo rostlin, nucen ve velmi krátké lhůtě připravit technické předpisy tak, aby byly neprodleně vydány a provedeny, aniž by byly možné jakékoli konzultace.“
44. Je zřejmé, že při přijetí žádné naléhavé důvody způsobené vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi související s ochranou zdraví neexistovaly.
45. Česká republika tudíž nebyla oprávněna použít naléhavou proceduru čl. 9 odst. 7 směrnice 98/34/ES při přijetí vyhlášky č. 221/2013 Sb.
46. Na danou vyhlášku je tedy třeba nahlížet ve smyslu, že nebyla řádně Komisi oznámena dle čl. 9 odst. 1 směrnice 98/34 a tudíž jsou výše uvedena ustanovení této vyhlášky vůči stěžovateli nevymahatelná a nelze na něj hledět v tom smyslu, že nakládal nedovoleně s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 283 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona trestního zákoníku, resp. bez povolení k nakládání s uvedenými látkami ve smyslu §§ 4 a 8 ZoNL.
47. Dále se stěžovatel domnívá, že česká právní úprava zcela nekonzistentním a nepřiměřeným způsobem omezuje volný pohyb léčebného konopí, čímž porušuje čl. 34 Smlouvy o fungování EU, jež zaručuje jednotlivcům svobodu volného pohybu zboží.
48. Důvodem je, že vnitrostátní právní úprava v podobě zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., stanoví požadavky na jakost léčebného konopí, které je pěstované k omamným účelům, a které je prokazatelně méně vhodné pro léčebné použití než jiné (vnitrostátní dle tendru SUKLu či dovezené) odrůdy konopí včetně zcela neomamných odrůd a neomamných metod aplikací omamného konopí, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno.²⁶
49. Ve světle rozsudku Soudního dvora ve věci C-137/09 Josemans, jenž explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je konopí, k léčebným a výzkumným účelům (viz výše), dle názoru stěžovatele uvedené české právní úpravě brání čl. 34 Smlouvy o fungování EU, neboť umožňuje pouze použití nevhodného léčebného konopí (dovezeného, nebo z tendru SUKLu) sloužícího primárně k omámení a léčbě bolesti a pod hrozbou trestní sankce zakazuje pěstování, výzkum a užívání jiných (vnitrostátních či dovezených) odrůd konopí vhodnějších k léčebnému použití, blíže viz poznámka 28.
50. Porušení čl. 34 Smlouvy o fungování EU lze dle názoru stěžovatele doložit rovněž z odborně neobhájitelného dovozu, nebo tendru SUKLu na velmi úzce limitovaný okruh odrůd konopí dle složení jejich obsahu a poměrů kanabinoidů CBD a THC (dnes je v lékárnách cca 5 odrůd, vyhláškou č. 221/2013 Sb. byly v rozporu s právem Společenství dokonce zavedeny jako přípustné pouze a jen odrůdy holandské obchodní firmy Bedrocan), přičemž stěžovatel dne 28.7.2012 požádal MZ ČR registrovat 18 léčivých odrůd konopí (bez jakéhokoliv zájmu MZ ČR) a na studiích realizovaných Ústavem soudního lékařství FNOL stěžovatel doložil, že konopí může mít až stonásobně odlišnou koncentraci sledovaných účinných látek CBD a THC a více než stonásobně odlišné poměry CBD a THC, a

26 Přes tři stížnosti asociace Cannabis is The Cure, z.s. ministru zdravotnictví a dvě interpelace ministra zdravotnictví MZ ČR rok po právní moci dosud stále nevydalo informace k předmětné věci, které MZ ČR přikázal vydat rozsudek Městského soudu v Praze dne 20.7.2017 sp.zn. 8A 127/2016 – 390-392. Nicméně v reakci na druhou interpelaci ministr zdravotnictví dne 24.5.2018 č.j. 18836/2018-2/PRO uvedl, že limit 0,2% THC ve vrcholíku konopí dle práva Společenství, resp. 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny včetně kvetoucích a plodonosných vrcholíků nebyl zaveden jako regulační prvek na základě odborné debaty, studií a důkazů o doložení ohrožení veřejného zdraví, ale pouze a jen na základě politické dohody. Orientačně lze omamnost konopí stanovit při obsahu cca 3-5 % THC.

tedy zcela odlišné farmakologické působení . Tyto skutečnosti doložil Ústavnímu soudu opakovaně znalec a přednosta ÚSL FNOL doc. RNDr. Peter Ondra, CSc., který analýzy prováděl, stejně tak přední světový expert doc. RNDr. Ondřej Lumír Hanuš, Dr.Sc.

V.

Předběžné otázky Soudnímu dvoru

A. Otázky týkající se nutnosti notifikace zákona č. 50/2013 Sb. (tzv. zákon konopí do lékáren)

1. Představují ust. §24a a § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a dále ust. § 79a zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech tím, že upravují distribuci konopí pro léčebné účely a v této souvislosti požadují, že 1) pěstovat konopí pro léčebné použití může jen osoba, které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv, 2) veškeré vypěstované konopí pro léčebné použití bylo předáno Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, a 3) takto vypěstované konopí bylo výlučně přes lékárny dodáno nemocným na základě 4) lékařského předpisu, technické předpisy ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 (dříve směrnice 98/34/ES) a jsou tudíž s ohledem ke skutečnosti, že nebyly oznámeny Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné vůči jednotlivci, který se jejich nevymahatelnosti dovolává, a to ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
2. Je třeba čl. 5 směrnice 2015/1535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 Município de Palmela upřesnil, že se nevymahatelnost neoznamovaného technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návětím § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí za léčebnými účely, a nemohou nevymahatelnost daných technických předpisu de facto odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?
3. Představuje ust. § 5 odst. 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že jeho novelizací zákonem č. 50/2013 Sb. byl stanoven pro zacházení s konopím k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) poprvé limit obsahu látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, a to ve výši 0,3 % THC, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?
4. Představuje ust. § 15 písm. e) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim izolace látek z konopí k účelům výzkumným a terapeutickým přešel od režimu, kdy nebylo možné tuto činnost provádět, na režim, kdy toto možné je, a to na základě zákona č. 50/2013 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES s přihlédnutím ke skutečnosti, že i alternativní či liberálnější režim představuje dle rozsudku Soudního dvora ve věci C-273/94 Komise proti Nizozemsku technický předpis, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 2015/1535, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

B. Otázky týkající se ostatních ustanovení zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve věci pěstování a výroby konopí ve vztahu k právu EU

1. Je třeba čl. 267 odst. 3 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání v postupu Nejvyššího soudu, který odmítá položit předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie ve věci nevymahatelnosti ustanovení zákona o návykových látkách, a to na základě tvrzení Nejvyššího soudu (č.j. 8 Tdo 1231/2011), že daný zákon transponuje předpisy Evropského společenství, konkrétně nařízení ES, které se ovšem transponovat nesmí?
2. Představuje ust. § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim pěstování konopí k účelům výzkumným (pokusnictví) a národohospodářským (průmysl) přešel od režimu, kdy bylo možné pěstovat konopí bez hlášení úřadům a bez existence metodické normy pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí (viz otázka č. 2 níže), na režim, kdy je možné pěstovat konopí bez

hlášení úřadům a bez existence metodické normy pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí, ale pouze na pěstební ploše do 100 m² /osobu, a to na základě zákona č. 362/2004 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technicky předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

3. Je třeba v roce 2009 novelizované nařízení Komise (ES) k určení omamných a neomamných odrůd konopí „Metodou společenství pro kvantitativní určení obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí“ č. 1122/2009 (příloha č. 1) ze dne 30. listopadu 2009 vykládat v tom smyslu, že brání ve stanovení jiných metod pro měření obsahu delta-9-tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí ke zjištění omamnosti odrůdy, než je metoda uvedená v citovaném unijním předpisu?
4. Představuje ust. § 8 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách tím, že zákonný režim přešel od režimu, kdy není nárok na vydávání povolení k zacházení s návykovými látkami, na režim, kdy takový nárok je daný, a to na základě zákona č. 141/2009 Sb., kterým se změnil zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technický předpis ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535, a je tudíž s ohledem ke skutečnosti, že dané ustanovení nebylo oznámeno Evropské komisi v souladu s čl. 5 a 6 směrnice 98/34/ES, nevymahatelné ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-194/94 CIA Security International, bod 55?

C. Otázky týkající se souladu české právní úpravy se svobodou volného pohybu zboží dle čl. 34 Smlouvy o fungování EU

1. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 221/2013 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na jakost léčebného konopí, které je méně vhodné pro léčebné použití než jiné odrůdy konopí včetně zcela neomamných odrůd konopí a neomamných metod aplikace omamného konopí, jejichž léčebné použití je naopak zakázáno?
2. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-137/09 Josemans explicitně uznal přípustnost používání omamných látek, jako je konopí, k léčebným a výzkumným účelům, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje použití pouze takového léčebného konopí, které slouží primárně k omámení, a pod hrozbou trestní sankce zakazuje pěstování, výzkum a užívání jiných odrůd konopí vhodnějších k léčebnému použití?
3. Je třeba čl. 34 Smlouvy o fungování EU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a vyhláška č. 236/2015 Sb., neboť tyto vnitrostátní právní předpisy stanoví požadavky na způsoby zpracování léčebného konopí, které je prokazatelně méně účinné pro léčebné použití pro celou řadu nemocí, a to jak z hlediska jakosti (složení), tak způsobu použití (metody zpracování a podání) a de iure zakazuje vyrábět léčebné produkty jak z omamných, tak neomamných odrůd konopí a používat neomamné metody aplikace omamného konopí?
4. Je třeba čl. 9 směrnice 98/34/ES vykládat v tom smyslu, že brání v použití naléhavé procedury dle odst. 7 uvedeného ustanovení v případě vnitrostátní úpravy, jako je vyhláška č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, jejímž prostřednictvím jsou stanoveny požadavky na jakost léčebného konopí a další požadavky na toto zboží?

VII. Souhrnně

1. Je doložitelné 27, že MZ ČR účelově a v rozporu s právem Společenství odmítá stěžovateli vydat povolení k výrobě konopných drog/léčiv k výzkumu s odkazem na čl. 22 Úmluvy o omamných látkách, které prohibiční model členských zemí povoluje, aniž by však MZ ČR a soudy respektovaly opakované odkazy všech tří úmluv OSN „o drogách“ na ústavní pořádek členské země OSN, nebo verdikty Nejvyššího soudu Kanady (2000,2016), Německa

27 Viz rozhodnutí ministra zdravotnictví dne 14.9.2011 č.j. 46934/2011/PRO, usnesení MZ ČR dne 5.3.2012 č.j. 81852/2011-12/OPL a dále rozhodnutím ministra zdravotnictví dne 13. 3. 2013 č. j. MZDR 7051/2013, což bylo ústavnímu soudu již doloženo

(2016) a nově také Ústavního soudu Gruzie (2018), že nedostupnost a prohibice konopí způsobuje porušení základních práv a svobod, které jsou pod ochranou Úmluvy o lidských právech.

2. Jak stěžovatel uvedl již v první ústavní stížnosti, výroční zprávy OSN a tisíce odborných studií (lékařských, sociálně-politických, ekonomických) dokládají jednoznačné důkazy, že prohibiční politika má nejen tragický dopad na občany, zejména pak nejvíce zranitelné, plodí enormní korupci, kriminalitu, neúctu k právu, ale má též děsivý dopad na veřejné rozpočty.
3. Příkladem takové studie je například mezinárodní studie PROVE provedená v 90. letech minulého století za finanční podpory OSN ve Švýcarsku, jejíž výsledky se však nesměly na půdě OSN zveřejnit, byť se na studii podílely renomovaná pracoviště, protože závěrečná doporučení byly v hrubém rozporu s oficiální prohibiční politikou většiny „západních demokracií“ 28.
4. Charakter novely č.50/2013 Sb. je nejen naprostý odborný paskvil, kdy je tzv. marihuana zaměňována za léčivé konopí, má tragický dopad národohospodářský a právní, činí z občanů nesvéprávné konzumenty obchodních společností a léčba je většině občanů zapovězena kvůli omezeným indikacím, nevhodnému konopí a omezeným povoleným metodám jeho podávání a zcela nedostupné ceně.
5. Stávající právní úpravou a paušální kriminalizací občanů pěstujících konopí jsou rovněž porušeny mezinárodních úmluvy jako je Úmluva o lidských právech a biomedicíně publikovaná ve Sbírce mezinárodních smluv sdělením MZV č. 96/2001 Sb., zejména pak Kapitoly 1, články 1-3, Listina základních práv Evropské unie ze dne 14.12.2007 jako součásti Lisabonské smlouvy, zejména pak Kapitoly 1, článku 1-4 a dále například Doporučení Rady Evropy č. 1418/1999 „O ochraně lidských práv a důstojnosti nevyléčitelně nemocných a umírajících.“
6. Z výše uvedeného je patrné, že nejen označené trestní předpisy navržené stěžovatelem zrušit, ale i výše uvedené správní předpisy odporují čl. 4 odst. 4 LZPS obecně, nikoliv jen v případě jednání stěžovatele.

VIII.

Návrh rozhodnutí

S ohledem na shora uvedené skutečnosti stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud České republiky subsidiárně zahájil řízení o předběžné otázce Soudnímu dvoru a vydal přednostně ve smyslu § 39 zákona č. 82/1993 Sb. z důvodu od 2.10.2018 zahájeného hlavního líčení ve věci sp. zn. 2 T 63/2018, kdy je stěžovatel opětovně obžalován z předmětných trestných činů, kdy je zcela jednoznačné, že z tohoto důvodu se tato stížnost má projednat přednostně a dále vysokého podezření na rozporu s ústavně zaručenými základními právy a svobodami vůči stěžovateli rozhodnutími Okresního soudu v Prostějově sp.zn. 3 T 131/2017, 2 T 63/2018 a o Nt 1357/2018 tento

nález

1. Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.5.2018, sp.zn. 11 Tdo 426/2018- 114, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2017, sp.zn. 7 To 362/2017-1976 a rozsudek Okresního soudu v Prostějově ze dne 25.5.2017 sp.zn. 11 T 130/2016 - 1644 se pro rozpor s ústavně zaručenými základními právy a svobodami zrušují.

2. Plénium Ústavního soudu ČR pro rozpor s ústavně zaručenými základními právy a svobodami se zrušují: §§ 283 - 287 a §289, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a dále novelizace nařízení vlády č. 455/2009 Sb. nařízením č. 3/2012 Sb. a dále § 2, písm. d, § 5, odst. 5, § 15 písm. e), § 24 ods. 1, písm. a), § 24a) a § 24b) a § 29 zákona č. o návykových látkách a zákona č.50/2013 Sb. a dále vyhlášky MZ ČR č. 221/2013 Sb. a vyhlášky č. 236/2015 Sb.

Mgr. Dušan Dvořák